θώματα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐφέσου, τουπίκλην Εὐγενικοῦ, τοῦ κατ' ἐξαίρετον καὶ σχεδὸν μόνου προμάχου καὶ φύλακος τῆς ἀμωμήτου καὶ ἁγιωτάτης ἀποστολικῆς καὶ πατροπαραδότου ὀρθοδόξου πίστεως ἡμῶν τῶν Γραικῶν. Ἐξεδόθη ἐν ἔτει 1785 (ἐν Βιέννῃ;). 2) Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὴν δευτέραν Κυριακὴν τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ μνήμη Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. Ὁ κατὰ παπιστῶν λόγος οὗτος ἐτυπώθη ἐν τέλει τῶν λόγων Μακαρίου τοῦ Χρυσοκεφάλου ἐν ἔτει 1793. 3) Ἐπιτομὴ τῶν θείων τῆς πίστεως δογμάτων. Ἐν Λειψίᾳ 1806. 4) Ὅτι οἱ ἀπὸ Λατίνων εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν προσερχόμενοι ἀναντιρρήτως, ἀπαραιτήτως καὶ ἀναγκαίως πρέπει νὰ βαπτίζωνται(α).

Ἄνθιμος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐγεννήθη ἐν Ἀντιοχείᾳ (κατ' ἄλλους ἐν Νινευΐ) κατὰ τὸ ἔτος 1717· ἐδιδάχθη τὰ μὲν ἑλληνικὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἐγκύκλια μαθήματα παρὰ τῷ ἐν Ἱεροσολύμοις σχολαρχοῦντι Ἰακώβῳ τῷ Πατμίῳ, τὴν δὲ Ἀραβικήν, Περσικὴν καὶ Τουρκικὴν γλῶσσαν ἐδιδάχθη παρὰ τῷ μητροπολίτῃ Πτολεμαΐδος Σωφρονίῳ, τῷ μετὰ ταῦτα Πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων γενομένῳ. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ διδασκάλου Ἰακώβου, ἐχειροτονήθη ἱερεὺς καὶ ἀρχιμανδρίτης καὶ προεβιβάσθη εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Σχολάρχου, καὶ συνάμα προεχειρίσθη πρῶτος ἱεροκήρυξ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων. Μετὰ πολλῶν ἐτῶν εὐδόκιμον διδασκαλίαν ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Σκυθουπόλεως ἐν ἔτει 1774· τῇ δὲ 24 Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1788 διεδέξατο εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων τὸν Προκόπιον, καὶ ἐτελεύτησε μετὰ εἰκοσαετῆ πατρι-

(α) Βλ. τὸν ὑπὸ Ἀνδρέου Ζ. Μάμουκα συνταχθέντα βίον τοῦ Παρίου ἐν Σάθα Νεοελ. Φιλ. σελ. 630.